

Patrimoni

Els arqueòlegs troben indicis de vida romana domèstica al Coll de Molleres

Objectes trobats a 2.500 metres d'alçada com ceràmica de cuina o una peça d'un aparell de teixir evidencien als historiadors que l'indret no va tenir tan sols un ús de control del territori

MIQUEL SPA
Meranges

L'equip d'arqueòlegs de l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica (ICAC) que des de fa deu dies treballa al jaciment romà del Coll de Molleres de Meranges, el de més alçada al país a 2.500 metres, ha fet troballes que li permeten assegurar que es va tractar d'un feu on s'instal·lava una població estable durant els mesos que no hi havia neu.

L'objectiu principal d'aquesta campanya d'excavacions al Coll de Molleres era obrir dues noves seccions per ampliar la zona treballada i completar la feina de les zones obertes en anteriors estius. En aquests treballs, els arqueòlegs han trobat peces que evidencien que l'assentament no tan sols tenia una estratègia clau en matèria militar sinó que alhora va ser un emplaçament que s'hi vivia. Entre els objectes trobats hi ha peces de ceràmica de cuina, vidre, claus i una fusaiola que formava part d'una eina per confeccionar teixits.

Una de les directores de l'excavació, Lidia Colomina, ha explicat que «al principi sí que ens pensàvem que era un assentament més de control del territori per qüestions militars per la seva situació, però el que ens ha permès saber en

Part de l'equip d'arqueòlegs aquesta setmana a les restes romanes del Coll de Molleres de Meranges

aquestes campanyes és que també hi feien vida i s'hi passaven els mesos que no hi havia neu. La ceràmica de cuina és molt típica d'estris que s'utilitzaven per cuinar com ara olles, i n'hem trobat un munt. També hem trobat fragments de vidre». Colomina ha fet èmfasi en la fusaiola trobada perquè és un objecte molt significatiu per determinar el tipus d'assenta-

ment: «aquest objecte ens diu que aquí es teixia, es treballava la llana i feien teixits. Això ens canvia molt la perspectiva perquè passa de ser un punt estratègic fronterer, que també ho pot ser, per ser a la vegaada un lloc de vida romana quotidiana». Entre els objectes trobats també hi ha elements de cuina calcinats que parlen de l'activitat amb foc i, doncs, que també hi menja-

ven. Els equips d'arqueòlegs s'han centrat en els dos primers anys de feina en unes estances romanes que semblen formar un pati interior. En l'actual campanya s'han centrat en dues estances més que han ampliat la informació sobre aquesta vida quotidiana al Coll de Molleres. Colomina ha argumentat que a hores d'ara és molt difícil fer una aproximació del nombre de

persones que podien formar aquest assentament a tanta alçada, però ha apuntat que amb tota probabilitat era una població petita, d'unes desenes d'individus: «és difícil de dir mentre no tinguem tot el jaciment excavat perquè, a més, hi ha diverses fases d'ocupació». Així, a l'època romana, els tècnics historiadors han constatat també una ocupació posterior, en època visigoda i tampoc no es podria descartar que n'hi hagués alguna d'anterior a la romana. En aquest sentit, la superposició de fases d'ocupació fa que el jaciment vagi creixent.

Per què a 2.500 metres?

La raó d'establir un assentament al Coll de Molleres és en la mateixa concepció de la pregunta, la qual es formula des d'una òptica actual. Els investigadors sostenen que l'actual concepció de vida connectada a la plana no és la mateixa que podien haver tingut en l'època romana, en la qual tan difícil podria resultar arribar al Coll de Molleres com al mateix nucli de Meranges. Colomina ha apuntat que «un motiu hi havia perquè tot assentament humà respon a una motivació; la nostra hipòtesi és que el Coll era un pas estratègic fronterer de control del territori. A més, en l'època romana s'explorava molt la muntanya tant pel bestiar com per la fusta del bosc». ■

Arqueòlegs excavant una de les noves estances obertes aquest estiu

La investigadora directora de l'excavació Lidia Colomina a l'assentament